

[Wilhelm]

samtaletterapi til hjernekirurgiske indgreb, der heldigvis nu er næsten væk – men alligevel – ville efterundersøgelser være overordentlig stærkt påkrævede. Det har undret mig ved forberedelserne af denne debat, at der er så lidt efterundersøgelse på virkningerne af de forskellige behandlingsformer, på virkningerne af de forskellige strukturer, som der egentlig er. Så ministeren kan heller ikke vide, om det er det, der er tilfældet, sådan som hun gættede på.

Samtykkediskussionen synes jeg er overordentlig vigtig, og jeg synes igen, at det er beklageligt, at sundhedsstyrelsens arbejdsgruppe affærdigede hele problemet ved simpelt hen at indføre begrebet »habile patienter«. For det, den gruppe blev nedsat på, var direkte ombudsmandens påvisning af problemer i forbindelse med psykiatriske patienter, specielt de patienter, som man ikke ville give informationer, fordi man sagde, de ikke var habile. Så kommer der 40 sider, der handler om alt muligt andet, og så vidt jeg kan se, har der ikke engang været en psykiater i sundhedsstyrelsens arbejdsgruppe. Så bliver det egentlige problem, som ombudsmanden har talt om i årevis, så at sige affærdiget i en bisætning ved at indføre begrebet »habile patienter«.

Selvfølgelig er der et reelt problem, hvis patienter ikke er habile til at modtage den information, og det er derfor, vi i baggrundsmaterialet lægger op til en diskussion af, om man så ikke kan tænke sig en stedfortræderordning. Var det ikke her, vi skulle have tilsyn eller en værgeordning ind i billedet, sådan at disse patienter ikke fuldstændig er stillet anderledes, end alle mulige andre patienter derved, at her skal der ikke være noget som helst informeret samtykke? Det er muligt, at det informerede samtykke så skal gives ved en habil stedfortræder, men man behøver da ikke at opgive ævred på forhånd og så bare affærdige det hele med en bisætning.

Justitsministeren nævnte, at der er taget to initiativer siden forespørgselsdebatten sidste år, nemlig cirkulæret om klageadgang og information og høringsrunden, og det er rigtigt. Jeg skal måske lige tilføje, at jeg synes, det er en mangel, at høringsrunden ikke omfatter Galebevægelsen, ikke omfatter Landsforeningen Sindslidendes Vel. Det er muligt, at de bliver hørt ad omveje, fordi man har henvendt sig til handicaprådet, som jeg har

set på høringslisten. Men man har ikke direkte henvendt sig til Landsforeningen Sindslidendes Vel eller til Galebevægelsen, på samme måde som man har henvendt sig til Dansk psykiatrisk Selskab og ikke kun til Den almindelige danske Lægeforening. Det synes jeg er en mangel, og jeg siger det bl.a., fordi ministeren nu stiller os i udsigt, at vi får et udvalg til at behandle disse ting. Derfor bliver det selvfølgelig interessant, hvem der kommer i det udvalg. Jeg synes ikke, man bør forbigå hverken Landsforeningen Sindslidendes Vel eller Galebevægelsen.

Ministeren sagde – og det er jeg glad for – at 1938-loven bestemt ikke er tilstrækkelig i 1983, og at der må være en omfattende revision, specielt med hensyn til retssikkerhedsmæssige garantier. Det synes jeg lyder lovende, og jeg synes i og for sig også, det lyder lovende, at ministeren i den sammenhæng vil gå ud over den nuværende lovs rammer og også kigge på tvangsbehandling – det er jo noget, ombudsmanden har bedt om at skaffe lovgrundlag for i årevis – og også kigge på spørgsmålet om registrering hos politiet.

Men samtidig vil jeg godt sige, at med den procedure, der nu er lagt op til, og med de erfaringer, vi har fra andre udvalg, der forbedrer lovrevisioner – tag den fra i går med udlændingeloven: 6 år undervejs; tag den om fondslovgivningen: 5 år undervejs – er jeg meget bange for, at denne procedure bliver meget langstrakt.

Det har vi også forudset, og derfor har vi faktisk stillet en hel masse punkter op, hvor vi ikke behøver at afvente en lovrevision, men kunne lave forbedringer, der er ukontroversielle efter den debat, vi havde i foråret, der er ukontroversielle her i folketinget i hvert fald, som ville være klare forbedringer, og som kunne indføres ad administrativ vej.

Dem vil jeg vende tilbage til senere, for min tid er næsten udløbet. Men det gælder bl.a. om at få afskaffet den automatiske registrering af tvangsinlagte sindslidende i politiets kriminalregister. Jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at vi skal vente 3, 4, 5 år på et udførligt udvalgsarbejde for at få afskaffet den urimelige registrering.

Det helt centrale spørgsmål i forbindelse med lovrevisionen, som vi har stillet ministeren i baggrundsmaterialet, vil jeg gentage her, for det fik vi ikke svar på. Vil ministeren i forbindelse med den lovrevision og det ar-